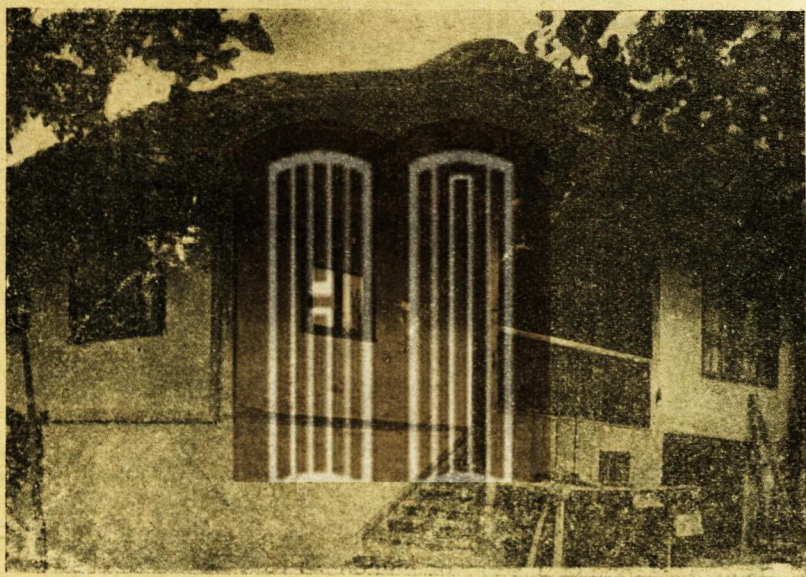

следни излѣзли Измирлиевъ, Пановъ и Бояджиолу. Последниятъ ги съветвалъ да избѣгатъ на полето вънъ отъ града, но тѣ не се съгласили, а отишли двамата въ кжщата на баба Киряки Мирчева, кждето презъ зимата били ходили на баня. Когато похлопали на вратата, баба Киряки ги запитала кои сж. Тѣ се обадили. Отначало тя не искала да отвори, но братъ ѝ Христо Долно-орѣховчанина, който се билъ завърналъ отъ затвора, кждето лежалъ, задето заклалъ жена си, имъ отворилъ. Пановъ и Измирлиевъ обадили, че ги

фиг. 27 Кжщата на баба Дона Киряката отъ 1876 г.

гонятъ турцитѣ. Христо ги завелъ въ криишона и обрѣсналъ брадата на Панова. Измирлиевъ помолилъ снахата на баба Киряки, Дона, младъ булка тогава, да иде въ нуждника на Сантуржията и да донесе чантата, която оставили тамъ. Дона я донесла и Измирлиевъ я турилъ въ кжта на кухнята имъ, като казалъ: „Сега познахъ че си истинска българка“. Следъ това Христо ги покачилъ на тавана.

Но Атанасъ Кантаржийчето, турски шпионинъ, билъ съ аскера и сподирило двамата апостоли. То обадило на турцитѣ, кжде се скрили комититѣ. И, едва що се покачили двамата дейци на тавана, захлопало се на портата. Баба Киряки веднага избѣгала у съседитѣ си и оставила брата си и снаха си сами въ кжщи. Когато влѣзли запитиитѣ, Дона сварила да хвърли рогозката върху чантата.